

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Iura sedis apostolicæ, quoad hæc, immensùm aucta sunt ope
Reservationum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

electio rite celebrata dici possit, tum vero jure eligendi privabantur, & integra episcopatus collatio ad Summum Pontificem devolvebatur. Et haec est una ex Reservationibus quae sunt in Corpore Iuris. Tertio, Metropolitanis interdictum est universis functionibus episcopalibus donec Pallium receperint; praeter juramentum fidelitatis ei simile quod vassallus domino suo praefatre tenetur, quod una cum formula introductum est. Quartò, sedi apostolicae reservatum est jus admittendi cessiones episcopatum, decernendique translationes & coadjutorias cum futura successione.

C. Si se tempore.
De electo in lexio.

III. Sed jura illa immensum auxit Bonifacius VIII. qui sedi apostolicae reservavit provisionem Ecclesiarum quae in Curia Romana vacarent, sive illæ cathedrales essent, sive abbariales, aut alias generis. Sequentes autem Pontifices fuere paulo audaciiores, cum eidem sedi specialibus primùm rescriptis, tum in Regulis Cancelleriarum, reservarunt provisionem omnium Ecclesiarum cathedralium & aliorum Beneficiorum quibus provideri consueverat per electionem, per universum orbem Christianum. Vnde factum ut provisio Papa in Bullis ejus contenta vim obtineat electionis & confirmationis. Nam quoad consecrationem, eam committit tribus Episcopis in partibus, nulla facta mentione Metropolitani.

IV. Tantum veteris consuetudinis contemptum ferre non potuit Ecclesia Gallica, libertatis sua conservandæ avidissima. Nam licet Benedicto XIII. in schismate adhæreret, noluit tamen committere ut in ejus gratiam ruere pateretur causam publicam religionis. Atque ut malo illi canonice remedium adhiberi posset, Carolus VI. conventum Ecclesiae Gallicanæ coegerit Parisiis anno MCCCCVI. exeunte; in quo Advocatus Regius representavit confusione ab aliquot annis introductam à Summis Pontificibus circa provisionem Praelatorum & aliorum Beneficiorum, ob Reservationes & Gratias expectativas; quae electiones adimebant Capitulis, & collationes Ordinariis, in contemptum decretorum Conciliorum generalium: unde sequebantur immensa damna, & perniciies irreparabilis, quorum capita singillatim recensuit. Itaque in eo Concilio nationali decretum est ut deinceps obtineret forma in statutis Conciliorum generalium & decretis sanctorum patrum prescripta, tam in provisionibus Ecclesiarum cathedralium & collegialium quam aliorum Beneficiorum secularium & regularium quibus per electionem consue-

verat provideri, nimurum ut electionum iuria ubique obtinerent. Quoad alia vero Beneficia, statuerunt ut iis provideretur per collationem, presentationem, & institutionem, ab iis quibus jus illud competebat ex jure communii, privilegio, aut consuetudine. Reservationes autem à Summo Pontifice aut ejus auctoritate factas, Gratias item expectativas, in universum sustulerunt, donec aliter statueretur in Concilio generali legitimè celebrando, cuius ordinatione Gallicana Ecclesia submisit. Statim vero Regem adeunt, orante ut deliberationem hanc gratam ratamque habere velit, & ut eos, quantum in ipso erat, præsæ libertati jurisque communis dispositioni restitueret quoad capita illa, eosque in ea libertate conservaret, amotis prorsus omnibus impedimentis. Rex vero, ex sententi Consilij sui, deliberationem illam, utpote decretis Conciliorum generalium consentaneam, ratam habens, decrevit, quantum in ipso erat, ut Ecclesia & personæ ecclesiasticæ regni hujus restituerentur, quoad hoc, & conser-varentur in sua antiqua libertate & in dispositione juris communis. Mandat Curia Parlamenti, Ballivis, Seneschallis, & aliis Officiariis, ut secundum formam superius prescriptam personas ecclesiasticas fruicant jure electionis, collationis, & presentationis, & ut contradictiones omnes amo-veant, & contraventientes puniant, cuiuscunque qualitatis & conditionis existant.

V. Sed persuasio quæ in Gallia invalu-
rat, futurum ut Pontifex, audita hac delibera-tione, sponte sua his malis mederetur, editi hujs publicationem differri suauit per biennium, id est, à die xv 111. Februarij anni millesimi quadrageentesimi sexti, u-que ad decimam quintam Maij anni millesimi quadrageentesimi octavi. Eo enim die Princeps Parlamenti Curiam ingressus, editum illud se presente publicari jussit: cu-jus tamen executio dilata fuit, ob spem quam præceperant fore ut brevi Concilium generale celebraretur. Interim Papa Ioannes XXIII. ad summum pontificatum elevatus, missa ad eum amplissima legatio-ne sollicitatus est ut tot malis remedium ad-hiberet. Ipse vero se ea de causa missurum esse Cardinalem Pisanum pollicitus est: qui cum in Gallias pervenisset, edictorum execu-tionem impeditre potius conatus est quam mederi malis quibus Ecclesia Galicana mi-ferè opprimebatur. Quod Regem impulit ut literas ad Parlamentum scriberet anno MCDXIII. quibus consilium ejus exquiriebat circa ea quae fieri conveniebat in hoc negotio. Parlamentum vero respondit, edi-

T. 2. Liberte
Ecc. Gallica
num. 9.

tit. 11. 1.
dicit. 11. 1.
tit. 11. 1.